

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Confessionis Avgvstinianae, Et Avgvstanae

Hänlin, Georg

Friburgi Helvetiorum, 1592

VD16 H 131

Articvlvs 11 De Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29407

ARTICVLVS XI.

DE CONFESSIOE.

Tiam hujus Articuli Conclusio Prima, quæ, *Absolutionem privatam in Ecclesijs retinendam esse*, asserit; sana, Catholica & Augustiniana est.

In Secunda Conclusione asseritur; in *Confessione non esse necessariam omnium delictorum enumerationem*. Ad ejus verò probationem ex Augustino nihil prorsus à Pappo ponitur, fortè quia illi probandæ sufficere putabat Pappus loca adducta pro Tertia, quæ Enumerationem omnium delictorum impossibilem affirmat, iuxta Psalm. *Delicta quis intelligit?*

Vbi monere visum est. Adversarios solere perpè Catholicos hoc nomine apud suos traducere, quasi à cōfitentibus omnium peccatorum enumerationem requirerēt absolutè, etiam eorum, quorum nō possunt meminisse: cū tamen nō requisierint unquam, nisi illorum Mortalium, quorum post factam diligentem & sedulam cōscientiæ discussionem memoriam possunt habere; sicut expressè habent Concilij Tridentini verba, Sess. 14. cap. 5. de Confessione. Et talem certè etiam Augustinum exegisse à suis, ex locis, quæ mox ex eodem subjicientur, manifestum est.

Neq; contra hoc quicquam evincunt quatuor Loci, à Pappo hîc citati. Primus enim inutilem dicit Cōfessionem factam hominibus, facta aliorum ex quadam curiositate cognoscere volentibus, non Sacerdotibus.

Iterum cōfiteri peccata nō dicit impossibile esse homini; sed quid agatur in homine, neminem cognoscere posse, nisi spiritum, qui est in homine. Quòd si spiritus qui est in homine, potest cognoscere quid agatur in homine; quid impedit, quò minus homo peccata sua alteri, si velit, confiteri queat? Quod tamen impossibile Pappus cum suis in Cōclusionione Tertia facit & judicat. Secundus locus prorsus ineptus est ad præsens institutum. Nihil enim aliud habet, nisi confitendum esse, tuncq; tandem oriri in homine veritatem, si postquam peccavit, cōfiteatur.

Sed

Sed quomodo hinc cōcludit Pappus, Augustinum facere enumerationem peccatorum impossibilem? III. Idem de Tertio & Quarto: aliud enim in ijs nō legitur, quàm Confessionem faciendam esse DE O. Sed quis dixit unquam, non esse confitendum DE O inprimis?

Hic annotat, & inclamat inter cetera Pappus; *locum postremum à se citatum ab Hieronymo Torrensi in sua Augustiniana Confessione productum esse, ut ostenderet, peccata cum circumstantijs necessarijs confitenda esse Sacerdoti; cum tamen Augustinus tantummodo agat, de Confessione DE O facienda; desiderat ob hoc candorem & integritatem in isto homine: Addit nē unum quidem ex *γυνοίαις*, & indubitatis Augustini Libris testimonium pro Auriculari Confessione produci posse.* Quòd si toties ego inclamando desiderare vellem Pappi candorem, & integritatem, quoties impertinēter, & extra propositum Augustinum citat, apud singulas controversas Conclusiones hoc necessariò mihi faciendum foret.

Sed quid si Torrensis ex eo, quòd DE V S diversis peccatis diversa adhibet fomēta, postquam in Cōfessione sibi sunt explicata, idem facere debere Sacerdotem, concludere voluisset? Sed quomodo is diversa adhibebit, nisi diversa ipsi fuerint detecta? quomodo omnibus, si nō omnia? Quòd addit Pappus ex *γυνοίαις* & indubitatis libris Augustini pro Cōfessione auriculari ne unicum quidem testimonium produci posse; facit, ut à numero istorum librorum citatos à Torrensi, scilicet librum de vera & falsa pœnitētia, item de visitatione infirmorum, in quibus hæc cōfessio expressissimè ponitur, rejiciat & excludat. Sed quis vel ipsi, vel Erasmo judicandi authoritatem rātam tribuit, ut *γυνοίαις* & indubitati sint, quos pro talibus ipsi habent; spurij, quos spurijis ijdem annumerant? Sed ponamus, nō *γυνοίαις*; *γυνοίαις* an nō sunt Pappo Epistolę Augustini? nō, dicit: at is in Epist. 180. Tom. 2. col. 802. C. Absolutionē necessariā judicat: ex cōsequēti igitur etiā Cōfessionē. Quomodo enim, quod ignorat, absoluet Sacerdos? quomodo cognoscet, nisi ipsi in Cōfessione expositum fuerit? Verba sunt Augustini: Vbi si ministri desint, quantum exitium sequitur eos, qui de isto seculo vel nō regenerati exeunt, vel ligati, &c. Idē Lib. quinquaginta homiliarū, homil. 49. Tom. 10. col. 549. A.

I Qui

Qui post uxores vestras vos illicito cōcubitu maculastis, si præter uxores vestras cum aliqua cōcubulistis, agite pœnitentiã, qualis agitur in Ecclesia, ut oret pro vobis Ecclesia. Nemo sibi dicat, Occultè ago, apud Deum ago, novit Deus, qui mihi ignoscit, quia in corde ago. Ergò sine causã dictum est: Quæ solveritis in terra, soluta erũt in cœlo? Ergò sine causã sunt Claves datæ Ecclesiæ Dei? Frustramus Euãgelium Dei, frustramus verba Christi, promittimus nobis, quod ille negat. Vbi notandum, Augustinum ab eo, qui cum aliena cōcubuit, hoc omninò requirere, ut malum hoc Sacerdoti exponat, tanquam illi, qui solvendi potestatem acceperit; neque satis esse putet, si de eo occultè apud Deum egerit.

Idem Homil. 50. col. 559. D.

Iudicet ergò seipsum homo in istis (peccatis) voluntate dum p̄test, & mores cōvertat in melius, nè cum jam non poterit, etiam præter voluntatem à Domino iudicetur, & cum in se protulerit severissimæ medicinæ sententiã, veniat ad Antistites, per quos illi in Ecclesia claves ministrãtur, & tanquam bonus incipiens jam esse filius maternorum membrorum ordine custodito à Præpositis sacrorum accipiat satisfactionis suæ modum, ut in offerendo sacrificio cordis contribulati devotus & supplex, id tamẽ agat, quod nõ solùm illi profit ad recipiendam salutem, sed etiam cæteris ad exemplum. Ut si peccatum ejus nõ solùm in gravi ejus malo, sed etiam in scandalo est aliorum, atq; hoc expedire utilitati Ecclesiæ videtur Antistiti in notitia multorum, vel etiam totius plebis agere pœnitentiã nõ recuset, non resistat, nõ lethali & mortiferæ plagæ per pudorem addat humorẽ. Hæc ibi Augustinus. Circa quem locum notandum, nõ posse ab Antistite, sive Sacerdote satisfactionis definiri modum, sicut neque cognosci, sit nè pœnitentis peccatum cum scandalo junctum, aut malum grave; an verò minus nisi peccata ab ipso in specie fuerint exposita.

Idem Tract. 49. In Iohan. Tom. 9. col. 165. B.

Quando cõtemnis, mortuus jaces; & si tanta, quanta dixi, cõtemnis, sepultus jaces: quando cõfiteris, procedis: quid est enim proce-

procedere, nisi ab occulto velut exeundo manifestari? Sed ut confitearis, Deus facit magna voce clamando, id est, magna gratia vocando, ideò cum processisset mortuus adhuc ligatus, confitens & adhuc reus, ut solverentur peccata ejus, ministris hoc dixit Dominus, Solvite illum, & finite abire: quid est Solvite, & finite abire? Quæ solveritis in terra, soluta erunt & in cœlo.

Idem Lib. Quinquaginta Homiliarum, Homil. 41. Tomo 10. colum. 526. A. B.

Et aliud dico, nō solum post pœnitentiam ab istis vitijs (ebrietate, concupiscentia, furto, multi loquio,) sed & antè pœnitentiam dum sanus est; quia si ad ultimum vite steterit, nescit si ipsam pœnitentiam accipere, ac Deo & Sacerdoti peccata sua confiteri poterit, &c.

Dicit Pappus, docere cōfessionem Augustinum in locis istis, sed nō omnium peccatorum. At præterquam quod loca adducta ostendūt, explicanda esse peccata; ita ut possit ab Antistite satisfactionis definiri modus, cognosci item peccatorum gravitas, nō etiam vel à Pappo, vel à quovis alio reddi potest ratio constās & firma, cur explicari unum debeat, & nō aliud. Siquidem quæ ratione ad remissionem unius requiritur cōfessio, eadem ratione requiritur etiam ad remissionem alterius.

Ex quibus omnibus fit, ut & hîc impudēter Pappus scripserit, ex omnibus Libris D. Augustini indubitatis nè unicum quidem pro Confessione Auriculari produci posse testimonium.

ARTICVLVS XII.

DE PŒNITENTIA.

Anx sunt, & Augustinianæ in hoc Articulo Conclusiones Prima, & Secunda: quorum Prior *habet; Lapsis post Baptismum contingere posse remissionem peccatorum, quocumque tempore, cum convertuntur.* Posterior; *Ecclesiam talibus redeuntibus ad pœnitentiam, absolutionem impartiri debere; intellige, si fecerint, quæ requiruntur.* Idem iudicium de Septima,